

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 14 czerwca 1884.

81.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 21 maja 1884,

o zwinięciu królewsko-węgierskich delegacyj cłowych w Tureckim Brodzie i Siekovacu.

Według doniesienia król. węgierskiego ministerstwa skarbu, delegacye król. węgierskiej komory głównej brodzkiej, które istniały w Tureckim Brodzie i w Siekovacu, zostały zwinięte.

Dunajewski r. w.

82.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23 maja 1884,

tyczące się przyłączenia gminy Meduchy do okręgu Sądu powiatowego halickiego w Galicyi.

Na zasadzie ustaw z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminę Meduchę od okręgu Sądu powiatowego bursztyńskiego a obwodowego złoczowskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego halickiego a obwodowego stanisławowskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 października 1884.

Prażák r. w.

83.**Rozporządzenie cesarskie z dnia 30 maja 1884,**

którem na zasadzie ustawy z dnia 22 kwietnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 62) i ze skutkiem dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zawiesza się wykonywanie władzy sądowej w sprawach karnych i cywilnych, służącej konsulom monarchii austriacko-węgierskiej w Tunisie i przekazuje ją ustanowionym tamże sądom francuskim.

§. 1.

Konsulowie monarchii austriacko-węgierskiej w Tunisie zawiesić mają wykonywanie służącej im w regencji tunetańskiej władzy sądowej w sprawach karnych, tudzież w sprawach cywilnych i handlowych a mianowicie postępowanie tak rozpoznawcze jak i wykonawcze i przekazać sądom francuskim, mocą ustawy francuskiej z dnia 27 marca 1883 tamże ustanowionym, o tyle, o ile zakres działania tych sądów rozciąga się na wykonywanie przerzeczonej władzy sądowej.

Sprawy karne, któreby w czasie namienionego zawieszenia jeszcze się toczyły w wzmiankowanych konsulatach, mają być w tychże dokończone; toż samo rozumie się o toczących się sporach w sprawach cywilnych i handlowych, o ile na zgodny wniosek obu stron dokończenie ich nie będzie przekazane sądom francuskim.

§. 2.

Rozporządzenie niniejsze nie zmienia zresztą stanowiska urzędowego, przywilejów, swobód i praw reprezentacyjnych rzeczonych konsulów, jakoteż praw służących w Tunisie obywatelom monarchii austriacko-węgierskiej i pod jej opieką będącym a polegających na traktatach i zwyczajach.

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy dnia 1 lipca 1884 a wykonanie onegoż poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 30 maja 1884.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

84.**Ustawa z dnia 3 czerwca 1884,**

którą dla okręgu Trybunału kottorskiego przedłuża się moc obowiązującą ustawy z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 22) o zaprowadzeniu sądów wyjątkowych w Dalmacyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Moc obowiązującą ustawy z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 22), przez którą władza sądowo-karna w Dalmacyi przelaną została z wyrażonemi w niej ograniczeniami i zastrzeżeniami na sądy wojskowe, przedłuża się dla okręgu

Trybunału kottorskiego na następne sześć miesięcy od upływu okresu, ustawą z dnia 22 grudnia 1883 (Dz. u. p. Nr. 181) przedłużonego, a przeto do końca grudnia 1884.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia w Dzienniku ustaw państwa.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i obrony krajowej, którzy w tej mierze porozumieć się winni z wspólnym Ministrem wojny.

Wiedeń, dnia 3 czerwca 1884.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

85.

Ustawa z dnia 3 czerwca 1884,

o dalszem czasowem zawieszeniu działalności sądów przysięgłych w okręgu sądu obwodowego kottorskiego w Dalmacyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Działalność sądów przysięgłych w okręgu sądu obwodowego kottorskiego w królestwie dalmatyńskim, co do wszystkich zbrodni i przestępstw, w artykule VI ustawy wprowadzającej do Porządku postępowania karnego z dnia 23 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 119) wymienionych a ich sądownictwu przekazanych, zawieszają się na przeciąg następnego roku, począwszy od dnia 24 czerwca 1884.

§. 2.

Postanowienie §fu 2go ustawy z dnia 23 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 120) o czasowem zawieszeniu sądów przysięgłych będzie odpowiednio zastosowane.

§. 3.

Upoważnia się Rząd do uchylenia ustawy niniejszej nawet przed upływem terminu w §fie 1 ustanowionego.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy od dnia ogłoszenia, porucza się Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 3 czerwca 1884.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

86.**Ustawa z dnia 4 czerwca 1884,**

o uchyleniu odpowiedzialności za zaciągnięcie długu nieustalonego w sumie 25 milionów.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje :

Artykuł I.

Uwalnia się c. k. Rząd od odpowiedzialności za wystawienie w r. 1878 wekslu jedynkowego w celu zaciągnięcia długu nieustalonego w sumie 25 milionów, który spłacony został wpływami z renty złotej, wypuszczonej w obieg w skutek ustawy z dnia 27 marca 1879 (Dz. u. p. Nr. 42).

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 4 czerwca 1884.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

87.**Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i obrony krajowej z dnia 4 czerwca 1884,**

tyczące się wykonania ustawy z dnia 3 czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 84), którą przedłużone zostało dalsze trwanie władzy sądów wojskowych w Dalmacyi.

Ku wykonaniu ustawy z dnia 3 czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 84) stanowiącej, aby moc obowiązująca ustawy z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 22), przez którą władza sądowno-karna w Dalmacyi przelana została z wyrażeniami w niej ograniczeniami i zastrzeżeniami na sądy wojskowe, przedłużona została dla okręgu Trybunału kottorskiego na następne sześć miesięcy od upływu okresu, ustawą z dnia 22 grudnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 181) przedłużonego, a przeto do końca grudnia 1884, postanawia się, że przedłużenie to zacznie być skutecznem dla obszaru starostwa kottorskiego, począwszy od dnia 1 lipca 1884.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

88.**Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych
z dnia 5 czerwca 1884,**

zmieniające niektóre przepisy rozporządzenia z dnia 10 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 49) o należnościach za pomoc zbrojną udzieloną administracji cywilnej.

W porozumieniu z c. k. wspólnem ministerstwem wojny i innymi Władzami naczelnymi stanowi się, że od dnia 1 marca 1884, gdy administracji cywilnej pomoc zbrojna zostanie udzielona, dodatek dzienny dla pobierających płacę od 6 aż do 12 włącznie klasy dyet będzie wynosił połowę dyet stopniowi odpowiadających (§. 13 przepisu o należnościach część I), a dla kadetów zastępców oficerów 1 zł.

Inne osoby należące do oddziałów pomocy zbrojnej będą nadal pobierały dodatki w dotychczasowym wymiarze.

Taaffe r. w.

89.**Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 5 czerwca
1884, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw we-
wnętrznych,**

tyczące się dostawania patentu szyperskiego do dowodzenia statkami wiosłowymi lub żaglowymi albo parowcami na jeziorze bodeńskim.

Na podstawie międzynarodowego Porządku żeglarskiego i portowego dla jeziora bodeńskiego z dnia 22 września 1867 (Dz. u. p. Nr. 19 z r. 1868), rozporządza się co następuje:

§. 1.

Każdy dowódca statku wiosłowego lub żaglowego albo też parowca na jeziorze bodeńskim, posiadać winien przepisany paszport szyperski.

Uwalnia się od tego tylko dowódców małych statków, służących jedynie do kursów pomiędzy miejscami nadbrzeżnymi blisko siebie leżącymi lub do przejazdów dla rozrywki.

§. 2.

Kto chce dostać dla siebie patent szyperski do dowodzenia statkami wiosłowymi lub żaglowymi albo też parowcami na jeziorze bodeńskim, winien podać do starostwa bregenckiego prośbę, odpowiedniemi dokumentami opatrzoną.

§. 3.

W prośbie tej ubiegający się o patent szyperski do dowodzenia statkami wiosłowymi lub żaglowymi na jeziorze bodeńskim, winien wykazać, gdzie stale mieszka, wiek swój, że zasługuje na zaufanie i nadto

a) że jest obywatelem austriackim i

b) że najmniej przez trzy lata pełnił praktycznie odpowiednią służbę na okręcie.

Kandydat winien oznajmić, do jakiego rodzaju statków pragnie uzyskać patent szyperski.

§. 4.

Jeżeli kandydat złoży wszystkie powyższe dowody, starostwo przypuści go do złożenia egzaminu.

Egzamin z kandydatem odbyć ma pod kierunkiem starosty lub jego zastępcy przynajmniej jeden doświadczony szyper, którego starosta przeznaczy.

Przedmioty egzaminu zastosowane być mają do rodzaju statków, któremi ubiegający się o patent chce dowodzić i tyczyć się powinny nie tyle teoryi, ile raczej praktyki służby okrętowej.

Gdy kandydat zda dobrze egzamin, starostwo wyda mu patent szyperski, wypełniony należyście podług wzoru dołączonego do międzynarodowego Porządku żeglarskiego i portowego dla jeziora bodeńskiego.

§. 5.

Kto się ubiega o patent szyperski do dowodzenia statkami parowymi na jeziorze bodeńskim, wykazać winien, gdzie stale mieszka, swój wiek, że zasługuje na zaufanie i nadto,

- a) że jest obywatelem austriackim,
- b) że skończył z dobrym skutkiem nauki w szkole żeglarskiej lub przynajmniej w szkole realnej niższej, albo że innym sposobem nabył wiadomości odpowiadających temu stopniowi wykształcenia, i
- c) że najmniej przez trzy lata pełnił w sposób odpowiedni służbę praktyczną na okręcie. Służby za chłopca okrętowego nie liczy się w ten czas służby okrętowej; kandydat powinien w ciągu tej służby okrętowej najmniej rok podróżować parowcem za morze i pełnić służbę po części sternika lub jego zastępcy, po części służbę zastępcy szypra, pod nadzorem tego ostatniego. W świadectwie wydanem przez dowódcę okrętu, pod którym kapitan w końcu służył, powinno znajdować się wyraźne potwierdzenie, że kandydat udowodnił zupełnie zdatność praktyczną, potrzebną do dowodzenia okrętem.

§. 6.

Jeżeli kandydat złoży wszystkie powyższe dowody, przypuszczony będzie do egzaminu.

Komisya egzaminacyjna ma siedzibę w Bregencyi i składa się: z starosty bregenckiego lub jego zastępcy, który jest przewodniczącym, z przełożonego inspekyi nad żegluga na jeziorze bodeńskim, podlegającej dyrekyi wiedeńskiej ruchu kolei rządowych i najmniej z jednego szypra, doświadczonego w dowodzeniu parowcami, którego wyznaczy starostwo.

§. 7.

Egzamin rozciągać się ma nie tyle na teorię żeglarstwa, ile raczej na praktyczną żegluga na jeziorze bodeńskim i obejmuje następujące przedmioty:

- a) Międzynarodowy Porządek żeglarski i portowy na jeziorze bodeńskim i Porządki portowe w portach jeziora bodeńskiego w Bregencyi, Lindau, Friedrichshafen, Konstancyi i Romanshornie;
- b) przepisy tyczące się kursów, spotykania się, przecinania drogi, które statki parowe zachowywać mają w rozmaitych podróżach, postępowania przy oznaczaniu kursów i podróży, jakoteż wożenia i używania książek sterowniczych;

c) zachowywanie się w podróży podczas mgły, w nocy, w czasie burzy i zachowywanie się podczas nieszczęsnych przygód (gdy statek trzeba opuścić, w czasie pożaru, zalewu, gdy statki uderzą o siebie itd.).

§. 8.

Gdy kandydat zda dobrze egzamin, patent szyperski będzie mu wydany w sposób przepisany w §fie 4.

§. 9.

W przypadkach na szczególne względy zasługujących, sam tylko Minister handlu może uwolnić od uczynienia zadość wymaganiom §. 3, lit. b), §. 5, lit. c) i od egzaminu przepisanego w rozporządzeniu niniejszem.

§. 10.

Zakazuje się surowo używania patentu szyperskiego przez inną osobę, to jest nie tę, dla której pierwotnie był wydany.

§. 11.

Zresztą, we względzie przemysłu dowodzenia statkami wiosłowymi i żaglowymi na jeziorze bodeńskim, trzymać się należy przepisów ustawy przemysłowej, we względzie dowodzenia parowcami, przepisów rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 4 stycznia 1855 (Dz. u. p. Nr. 9).

§. 12.

Wykonywanie bezpośrednio przepisów rozporządzenia niniejszego porucza się starostwu breggenkiemu.

§. 13.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

90.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 5 czerwca 1884, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych,

tyczące się wydawania patentów żeglarskich statkom wiosłowym, żaglowym i parowym, żeglującym po jeziorze bodeńskim.

Na podstawie międzynarodowego Porządku żeglarskiego i portowego dla jeziora bodeńskiego z dnia 22 września 1867 (Dz. u. p. Nr. 19 z r. 1868), rozporządza się co następuje:

§. 1.

Każdy statek wiosłowy, żaglowy lub parowy, po jeziorze bodeńskim żeglujący a należący do obywatela monarchyi lub do c. k. zakładu przewoźniczego, powinien być opatrzony przepisany patentem żeglarskim.

Uwalnia się od tego tylko małe statki, służące jedynie do kursów pomiędzy miejscami nadbrzeżnymi, blisko siebie leżącymi lub do przejażdżek dla rozrywki.

§. 2.

Patent żeglarski wydaje starostwo bregenckie i do tejto Władzy trzeba podać prośbę o patent, w niej zaś oznaczyć należy dokładnie statek, dla którego żąda się patentu i udowodnić stosunki własności w §fie 1, ustęp 1 wzmiankowane.

Starostwo, otrzymawszy prośbę należycie wygotowaną, wyznacza znawców do zbadania wytrzymałości okrętu, jakoteż jego zdatności i przekonania się, czy jest dostatecznie zaopatrzone i jaką ma załogę.

Rewizya ta odbędzie się zgodnie z przepisami międzynarodowego Porządku żeglarskiego i portowego dla jeziora bodeńskiego, na parowcach zaś także zgodnie z przepisami, tyczącymi się kotłów parowych.

Jeżeli okręt okaże się sposobnym do żeglugi, będzie mu wydany patent podług dołączonego wzoru, który trzeba należycie wypełnić.

Patent żeglarski powinien zawsze znajdować się na statku, dopóki trwa żegluga.

§. 3.

Gdy zajdzie zmiana w stosunkach własności statku lub jego nazwie, gdy okręt stale przestanie służyć do żeglugi, gdy ma być przerobiony lub restaurowany, właściciel winien uwiadomić o tem starostwo.

Jeżeli nastąpiło istotne przerobienie lub restauracya statku, starostwo zarządzić winno ponowną rewizyą i wynik tejże zapisać w patencie żeglarskim.

Również gdy własność statku przechodzi na krajowca, zapisać trzeba zmianę w patencie żeglarskim.

Gdy nazwa statku zostaje zmieniona, trzeba patent żeglarski odnowić.

Gdy statek stale przestaje służyć do żeglugi lub przechodzi na własność cudzoziemców, należy odebrać patent żeglarski.

Gdy stan okrętu nie odpowiada przepisom, starostwo może w myśl art. 11 międzynarodowego Porządku żeglarskiego i portowego dla jeziora bodeńskiego, patent żeglarski odebrać i zatrzymać go, póki wady nie będą usunięte.

§. 4.

W starostwie bregenckiem utrzymywany będzie registr statków opatrzonych patentami, w którym statki te będą zapisywane podług jakości, oddzielnie wiosłowe lub żaglowe albo parowe pod liczbami bieżącymi i z podaniem stosunków własności a oraz wykazywane będą zmiany w stosunkach własności, uwagi w patencie żeglarskim zamieszczone i unieważnienia patentów.

Gdy statek zmienia nazwę, wpis w registrze trzeba odnowić.

§. 5.

Zakazuje się surowo używania patentu żeglarskiego przez inny statek, to jest nie ten, dla którego pierwotnie był wydany.

§. 6.

Wykroczenia przeciwko rozporządzeniu niniejszemu, o ileby inne ustawowe przepisy karne do nich się nie odnosiły, karcone będą podług rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

§. 7.

Wykonywanie bezpośrednio przepisów rozporządzenia niniejszego porucza się starostwu bregenckiemu.

§. 8.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Wzór.

1 strona.

C. k. Starostwo bregenckie.

Patent żeglarski.

Statek { wiosłowy
żaglowy nazwany *) do **) w ***)
{ parowy

. należący, liczbą . . . opatrzony i pod tą liczbą w tutejszym rejestrze statków zapisany, o wytrzymałości, w roku zbudowany, którego załoga normalna liczy****) osób (razem z dowódcą), był szczegółowo i starannie zbadany przez biegłych do tego ustanowionych i obowiązanych i uznany za dobry i zdatny do żeglugi po jeziorze bodeńskim.

Na zasadzie tej rewizji technicznej pozwolono właścicielowi rzeczonoego statku używać tegoż do żeglugi na jeziorze bodeńskim dopóty, dopóki będzie się znajdował w dobrym stanie.

W dowód czego wygotowany został niniejszy patent żeglarski pod pieczęcią urzędową.

Bregencya, dnia

(L. S.) **C. k. Starostwo bregenckie.**

(Podpis:)

*) Nazwa statku lub wyrażenie, iż statek jej nie ma.

***) Nazwisko właściciela.

****) Siedziba właściciela.

****) Ilość osób.

2, 3 strona.

Liczba bieżąca	Uwagi urzędowe co do zasłanych zmian